

จุดประกายผู้ประกอบการไทย

ทัน เศรษฐกิจ NIDA

ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา สื่อส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญกับการมาเยือนประเทศไทยเป็นครั้งแรกของ บารัก โอบามา ประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผลจากการสำรวจของโพลต่างๆ ก็เห็นตรงกันว่า คนไทยให้ความตื่นตัวกับการมาเยือนของประธานาธิบดีสีวของสหรัฐในครั้งนี้น่ามาก และหวังว่าการมาเยือนดังกล่าวจะช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามเรื่องที่ผมจะพูดถึงบทความนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการมาเยือนของประธานาธิบดี บารัก โอบามา แต่อย่างไร แต่อยากที่จะพูดถึงการประชุมระดับโลก รายการหนึ่งที่ได้จัดขึ้นในประเทศไทยเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาด้วยเช่นกัน การประชุมนี้มีชื่อว่า “การประชุมสัปดาห์ผู้ประกอบการโลก”

**ผู้ประกอบการเปรียบเสมือน
เครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อน
ไปสู่การจ้างงานในอเมริกา
หลายคนไม่มีอะไรเลยยกเว้น
แต่ไอเดียและความสามารถ
ในการถ่ายทอดไอเดียนั้น
ไปสู่การผลิตสินค้าและ
บริการใหม่ๆ เพื่อสร้างสรรค์
ธุรกิจที่หลากหลาย**

หรือ Global Entrepreneur Week (GEW) ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 12-18 พ.ย.ที่ผ่านมา (รายละเอียดดูได้จาก www.gewthailand.com)

การประชุม GEW นี้เป็นแคมเปญระดับโลกที่ใหญ่ที่สุดรายการหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ การสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นต่อมความคิด ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ และเชื่อมโยงผู้ประกอบการจากประเทศต่างๆ อีก 123 ประเทศทั่วโลก การประชุมดังกล่าวในการจัดขึ้นครั้งแรกได้รับการสนับสนุนทั้งจาก บารัก โอบามา และฮิลลารี คลินตัน โดยโอบามาใน Website ของ GEW ได้กล่าวไว้ว่า “Entrepreneurs are the engine of job creation in America. Many begin with nothing more than a good idea, and translate new products and new services into vibrant business” หรือ “ผู้ประกอบการเปรียบเสมือนเครื่องยนต์ที่ขับเคลื่อนไปสู่การจ้างงานในอเมริกา หลายคนไม่มีอะไรเลยยกเว้นแต่ไอเดียและความสามารถในการถ่ายทอดไอเดียนั้นไปสู่การผลิตสินค้าและบริการใหม่ๆ เพื่อสร้างสรรค์ธุรกิจที่หลากหลาย”

ในความเชื่อสมัยก่อน ระบบการศึกษาจะเน้นผลิตบุคลากรเพื่อป้อนไปสู่ตลาดแรงงาน พ่อแม่จะนิยมให้ลูกหลานทำงานรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทใหญ่โตที่มั่นคง โดยบุคลากรที่จบจากร่วมมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ต่างก็มุ่งสมัครงานเพื่อไปเป็นลูกจ้างตามบริษัทเอกชนหรือหน่วยงานราชการเหล่านั้น แต่การประชุม GEW นี้พยายามชี้ให้เห็นว่า การพยายามเป็นผู้ประกอบการ (หรือที่คนไทยเราเรียกกันง่ายๆ ว่าเป็น “เจ้าแก”) ยังเป็นอีกแนวทางเลือกหนึ่งของคนรุ่นใหม่ โดยคนรุ่นใหม่ที่จบจากร่วมมหาวิทยาลัยเหล่านั้นไม่จำเป็นต้อง

จุดประกายผู้ประกอบการไทย

เลือกทำงานเป็นลูกจ้างตามบริษัทเสมอไป แต่เขาเหล่านั้นสามารถทำอะไรที่ยิ่งใหญ่กว่าได้จากการพยายามต่อยอดความฝันโดยการสร้างธุรกิจใหม่ๆ ขึ้นมาเป็นของตัวเอง

ในความคิดของผม การเลือกสายอาชีพในการเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจน่าจะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีในสังคมไทยมากกว่าสังคมตะวันตก สังเกตได้จากผลการสำรวจ Job Seeker Behavior ของบริษัท Adecco (Thailand) ในปี ค.ศ. 2009 ที่ระบุไว้ว่า พนักงานบริษัทถึงร้อยละ 83.4 (จาก 465 คน) ฝันอยากเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว ในขณะที่เพียงร้อยละ 16.7 เท่านั้น ที่บอกว่าอยากเป็นลูกจ้าง ผลการสำรวจนี้แสดงให้เห็นได้ว่า ลูกจ้างบริษัทที่ทำงานกันอยู่นี้ โดยส่วนใหญ่ก็ฝันอยากเป็น “เจ้าแก๊ง” กันทั้งนั้น โดยเฉพาะในโลกปัจจุบันที่ธุรกิจใหม่ๆ สามารถเกิดขึ้นได้จากการใช้สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกิจผ่าน Website (หรือ Social Media ต่างๆ) ในลักษณะของ E-Commerce หรือการทำธุรกิจบนมือถืออย่าง M-Commerce เป็นต้น

การจะเป็นผู้ประกอบการนั้นไม่ใช่เรื่องยากขอแค่ให้เราไม่โอเคียวทางธุรกิจที่แปลกใหม่และกล้าที่จะเสี่ยง ภาครัฐก็พร้อมยินดีให้การสนับสนุนอยู่แล้ว แต่สิ่งที่ยากกว่าก็คือ “การเป็นผู้ประกอบการที่สร้างและขยายธุรกิจของตนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน” ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบันนอกจากจะต้องมีความกล้าที่จะเสี่ยงและความมุ่งมั่นแล้วผู้ประกอบการเหล่านั้นยังจำเป็นต้อง “มีความรู้ควบคู่ไปกับการคิดสร้างสรรค์ (Wisdom and Creativity)” ไม่ว่าจะเป็นความรู้และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้า/บริการที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการใน

ศ...พิริยะ ผลพิรุฬห์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
www.econ.nida.ac.th

ตลาด ความรู้และการสร้างสรรค์กลยุทธ์ทางการตลาดและการบริหารจัดการสมัยใหม่ รวมไปถึงความรู้ที่จะสร้างโอกาสใหม่ๆ ทางธุรกิจจากการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ผู้ประกอบการควรรู้ถึงวิธีการสร้างโอกาสทางธุรกิจจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน (AEC) หรือสามารถสร้างโอกาสจากการปรับขึ้นของค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นต้น

ถ้าเรามองว่า มหาวิทยาลัยควรมีหน้าที่ผลิตบุคลากรเพื่อป้อนไปสู่ตลาดแรงงาน แต่ถ้าเราเห็นว่าบุคลากรเหล่านั้นมีความต้องการที่จะเป็นเจ้าของของตัวเอง (มากกว่าที่จะเป็นลูกจ้าง) แล้ว ความท้าทายจึงตกกลับมาสู่มหาวิทยาลัยที่ต้องกลับมาคิดว่าควรพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างไรที่จะสร้างบุคลากรให้พร้อมที่จะเป็น “เจ้าแก๊ง” ที่ประสบความสำเร็จในอนาคต

ทั้งนี้ ในอีกบทบาทหนึ่งที่ผมเป็นรองคณบดีของวิทยาลัยนานาชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (International College of NIDA) ผมจึงอยากขอแนะนำหลักสูตรสำหรับทุกท่านที่ฝันอยากเป็นเจ้าแก๊ง ได้แก่ หลักสูตร Master of Management in Entrepreneurship Management ผู้สนใจสามารถเข้าไปดูรายละเอียดได้ที่ ico.nida.ac.th ○

หมายเหตุอ้างอิง : Adecco-Thailand (2010) *Job Seeker Behavior in Thailand - A 2009 Retrospective*, Bangkok : Adecco-Thailand